

Werkgroep Behoud de Peel

Nieuwsbrief 14-1-'21

De harde feiten over grootschalige mestbewerking

Het **Brabants Burgerplatform** (zie:

<https://www.google.com/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=&cad=rja&uact=8&ved=2ahUKEwiDmcqH35vuAhWLzaQKHbR4DG8QFjAAegQIBBAC&url=https%3A%2F%2Fbrabantsburgerplatform.nl%2F&usq=AOvVaw2nO2ozaKcU-1kwzLDKI907>) heeft een nieuwsbericht gemaakt over het feit dat provincie N.-Brabant van plan is om op diverse locaties grootschalige mestbewerking mogelijk te gaan maken, niet alleen op bedrijventerreinen (zoals eerst de bedoeling was), maar ook in het buitengebied.

Het is ons bekend dat het ministerie van landbouw, natuur en voedselkwaliteit van mening is dat meer mestbewerking gewenst is. Ook provincie N.-Brabant heeft dat beleid. Mestbewerking draagt volgens het ministerie en de provincie bij aan de gewenste kringlooplandbouw. (Wij nemen aan dat ook provincie Limburg deze mening toegedaan is, maar wij hebben op dit moment geen informatie over geplande locaties, net als in Brabant.)

Dat mestbewerking bijdraagt aan kringlooplandbouw is ons inziens niet het geval. Hieronder wordt dat prima uitgelegd door het Brabants Burgerplatform.

Zoals bekend zal zijn, dient de stikstofneerslag op de natuur fors te worden verminderd. De enige manier waarop dat mogelijk is, is door een transitie naar kringlooplandbouw. Het gevolg daarvan zal zijn dat er veel minder dieren gehouden worden dan nu. En omdat minder dieren minder mestoverschot betekent, vragen wij ons af of het geld dat nu geïnvesteerd gaat worden in die mestbewerking niet beter besteed kan worden aan die stikstofvermindering, aan die transitie naar circulaire landbouw.

Hier onder een kort stuk (door ons nog wat samengevat) uit het document van het Burgerplatform. Het hele document 'De harde feiten over grootschalige mestbewerking', met nog veel meer interessante informatie, is te vinden op:

<https://brabantsburgerplatform.nl/mestbewerking/de-harde-feiten-over-grootschalige-mestbewerking-2/>

Waar gaat het om bij mestfabrieken?

Uit heel de wereld worden grondstoffen, zoals soja, geïmporteerd om hier veevoer te produceren voor met name de intensieve veehouderij. We weten dat dit enorme gevolgen heeft voor bijvoorbeeld het regenwoud in het Amazone-gebied. We hebben in Nederland een mineralenoverschot in onze bodem, met alle negatieve gevolgen van dien voor natuur en leefomgeving. Maar onze buurlanden kunnen dit fosfaat evenmin gebruiken. Dus wordt geprobeerd het te exporteren naar akkerbouwers in Frankrijk en in Oost-Europa. Maar het transport is duur. Want drijfmest bestaat voor het grootste gedeelte uit water. Mestfabrieken halen daarom het water uit de drijfmest. Op zoek naar meer draagvlak noemen ze dat tegenwoordig 'mestverwaarding'. Een loze kreet, want nergens in het hele mestbewerkings-proces wordt toegevoegde waarde gerealiseerd. Het vervoer van de ingedikte mest kost nog steeds meer aan transport dan de afnemers ervoor betalen. Mestfabrieken draaien op subsidie en op de bijdrage van veehouders voor de afvoer van mest. En als het buitenland, vanwege bijvoorbeeld een veeziekte, de

grenzen sluit voor onze mest, zitten we hier met een 'bruine berg', waarvan de opslag ook weer handenvol geld kost.

Lossen mestfabrieken het mestoverschot op?

Het mestoverschot wordt niet opgelost door het scheiden, verbranden of vergisten van mest. De mineralen blijven immers bestaan en moeten daarna alsnog afgevoerd worden. Er komen nu eenmaal net zoveel mineralen uit een mestfabriek als er in gaan. Bij co-vergisting wordt het mineralenoverschot zelfs groter, omdat daarbij extra grondstoffen, met daarin ook weer fosfaat, aan de mest worden toegevoegd.

Kringlopen sluiten met mestfabrieken?

De grondstoffen voor veevoer komen uit de hele wereld. De afzet van de fosfaatrijke mest vindt plaats in Europa. Toch spreekt de sector over een gesloten kringloop. Voor het sluiten van de kringloop moeten het fosfaat en de koolstof echter teruggebracht worden naar de plaatsen waar de grondstoffen vandaan komen, zoals Zuid-Amerika. Dat gebeurt niet. Daarom draagt mestbewerking niet bij aan het op gang brengen van circulaire landbouw. Integendeel.

Draagt mestvergisting bij aan het oplossen van het energievraagstuk?

Mest levert amper energie op. De energie die met mestvergisting opgewekt wordt, is vaak niet eens voldoende om het proces van de mestfabriek zelf van genoeg energie te voorzien.

Het verdienmodel is gebaseerd op contracten met de overheid waarin een jarenlange subsidie gegarandeerd wordt.

De enige manier om het mestprobleem op te lossen is het bij de bron aan te pakken, door structurele krimp van de veestapel. Daarmee zouden we tegelijk nog héél veel andere problemen oplossen.

Volgens het Burgerplatform behoren in Brabant de volgende locaties tot het zoekgebied voor de mestbewerkingslocaties: [kaart van mogelijke mestfabrieklocaties](#)

Hier een screenshot daarvan:

